Dokumentacja wstępna PUF

Temat:

Hashowanie danych za pomocą algorytmu SHA-256.

Funkcjonalności:

- 1. Odbieranie danych do zakodowania poprzez UART.
- 2. Przetwarzanie otrzymywanych danych.
- 3. Wysyłanie wyliczonych hash-y poprzez UART.
- **4.** Transmisja danych oraz odbiór hash-y z poziomu komputera.

Projekt jest realizowany na własnej płytce, w obecnej chwili na układzie Spartan 3A.

Analiza techniczna elementów systemu:

Interfejs komunikacyjny

Jako interfejs komunikacyjny wybrano UART, jest to asynchroniczny nadajnik (TX) – odbiornik (RX).

Start 0 1 2 3 4 5 6 7 Parity Stop (1 or 2 bits) Bit Time

Wysyłana wiadomość zaczyna się od bitu "Startu", który ma wartość logiczną równą zero (czyli stan niski), następnie wysyłane jest osiem bitów które są nośnikiem wiadomości i na końcu znajduje się "Stop", który ma wartość logiczną odpowiadającą stanowi wysokiemu, może zajmować "długość" jednego bądź dwóch bitów (do projektu wybrano dwa bity).

Jeżeli nie jest wysyłana żadna wiadomość, to na "TX" pojawia się ciągle stan wysoki.

UART wykorzystuje do transmisji dwie linie:

- RX linia służąca do odbierania wiadomości
- TX linia służąca do nadawania wiadomości

Dane mogą być nadawane z różną prędkością transmisji ("Baud rate"), najbardziej popularne to:

1200, 2400, 4800, 19200, 38400, 57600 i 115200.

Do projektu wybrana została prędkość: 19200 bps (bits per second).

Algorytm funkcji skrótu SHA-256

Funkcja skrótu (funkcja haszująca) jest wykorzystywana do przyporządkowania dowolnie dużej liczbie klucza (hash-a) o stałym rozmiarze. Hash SHA-256 ma długość 256 bitów.

Realizacja algorytmu składa się z dwóch etapów:

- 1. Przygotowania.
- 2. Obliczania hash-a.

Etap 1.

Dopełnienie wiadomości, M, do wielokrotności 512 bitów:

- Dopisanie bitu "1" na końcu wiadomości.
- Dopisanie k bitów "0", gdzie k jest najmniejszym dodatnim rozwiązaniem równania:

$$l + 1 + k \equiv 448 \mod 512$$
 $\downarrow k = (448 - (l + 1)) \mod 512$

• Dopisanie 64-bitowego bloku równemu długości wiadomości, *l*, w systemie binarnym.

Podział na N 512-bitowych bloków, $M^{(1)}$, $M^{(2)}$, ..., $M^{(N)}$. Ponadto w każdej iteracji algorytmu blok jest dzielony na szesnaście 32-bitowych słów: $M_0^{(i)}$, $M_1^{(i)}$, ..., $M_{15}^{(i)}$.

Przypisanie początkowej wartości hash-owi, $H^{(0)}$. Składa się on z ośmiu 32-bitowych słów uzyskanych jako pierwsze 32 bity części ułamkowej pierwiastka stopnia drugiego z ośmiu kolejnych liczb pierwszych. W zapisie heksadecymalnym:

$$H_0^{(0)} = 6a09e667$$

$$H_1^{(0)} = bb67ae85$$

$$H_2^{(0)} = 3c6ef372$$

$$H_3^{(0)} = a54ff53a$$

$$H_4^{(0)} = 510e527f$$

$$H_5^{(0)} = 9b05688c$$

$$H_6^{(0)} = 1f83d9ab$$

$$H_7^{(0)} = 5be0cd19$$

Etap 2.

Do obliczeń algorytm wykorzystuje następujące funkcje:

```
• Ch(x, y, z) = (x \text{ and } y) \text{ xor } ((\text{not } x) \text{ and } z)
```

- Maj(x, y, z) = (x and y) xor (x and z) xor (y and z)
- $\sum_{0}(x) = ROTR_{2}(x) xor ROTR_{13}(x) xor ROTR_{22}(x)$
- $\Sigma_1(x) = ROTR_6(x) xor ROTR_{11}(x) xor ROTR_{25}(x)$
- $\sigma_0(x) = ROTR_7(x) xor ROTR_{18}(x) xor SHR_3(x)$
- $\sigma_1(x) = ROTR_{17}(x) xor ROTR_{19}(x) xor SHR_{10}(x)$
- $ROTR_n(x) = (x \gg n) \text{ or } (x \ll (w-n)),$

 $w - d \log s \acute{c} s lowa x w bitach (tutaj 32 - bity)$

• $SHR_n(x) = x >> n$

Każda operacja dodawania (+) przedstawiona w algorytmie jest wykonywana modulo 2³².

Zasoby wymagane przez algorytm w każdej iteracji:

- 1. Tablica 64 32-bitowych słów: $W_0, W_1, ..., W_{63}$.
- 2. Osiem 32-bitowych zmiennych: a, b, ..., h.
- 3. Hash składający się z 8 32-bitowych słów: $H_0^{(i)}$, $H_1^{(i)}$, ..., $H_7^{(i)}$.
- 4. Dwie 32-bitowe zmienne: T_1 i T_2 .

W trakcie obliczeń wykorzystywane są również stałe, K_0, K_1, \dots, K_{63} , w zapisie heksadecymalnym:

```
428a2f9871374491b5c0fbcfe9b5dba53956c25b59f111f1923f82a4ab1c5ed5d807aa9812835b01243185be550c7dc372be5d7480deb1fe9bdc06a7c19bf174e49b69c1efbe47860fc19dc6240ca1cc2de92c6f4a7484aa5cb0a9dc76f988da983e5152a831c66db00327c8bf597fc7c6e00bf3d5a7914706ca63511429296727b70a852e1b21384d2c6dfc53380d13650a7354766a0abb81c2c92e92722c85a2bfe8a1a81a664bc24b8b70c76c51a3d192e819d6990624f40e3585106aa07019a4c1161e376c082748774c34b0bcb5391c0cb34ed8aa4a5b9cca4f682e6ff3748f82ee78a5636f84c878148cc7020890befffaa4506cebbef9a3f7c67178f2
```

Uzyskuje się je z części ułamkowej pierwiastka stopnia trzeciego kolejnych liczb pierwszych zachowując pierwsze 32 bity.

Obliczanie hash-a przedstawia się następująco:

Pętla dla każdego bloku wiadomości, $M^{(1)}, M^{(2)}, \ldots, M^{(N)}$, od i=1 do N: {

1. Przygotowanie tablicy słów W_t :

$$W_t = \begin{cases} M_t^{(i)}, & dla \ 0 \le t \le 15 \\ \sigma_1(W_{t-2}) + W_{t-7} + \sigma_0(W_{t-15}) + W_{t-16}, & dla \ 16 \le t \le 63 \end{cases}$$

2. Zainicjowanie zmiennych:

$$a = H_0^{(i-1)}$$

$$b = H_1^{(i-1)}$$

$$\vdots$$

$$h = H_7^{(i-1)}$$

3. Petla od t = 0 do 63:

{

}

$$T_1 = h + \sum_1(e) + Ch(e, f, g) + K_t + W_t$$
 $T_2 = \sum_2(a) + Maj(a, b, c)$
 $h = g$
 $g = f$
 $f = e$
 $e = d + T_1$
 $d = c$
 $c = b$
 $b = a$
 $a = T_1 + T_2$

4. Obliczenie *i*-tej wartości pośredniej hash-a:

$$H_0^{(i)} = \alpha + H_0^{(i-1)}$$

$$H_1^{(i)} = b + H_1^{(i-1)}$$

$$\vdots$$

$$H_7^{(i)} = h + H_7^{(i-1)}$$

}

Po wykonaniu wszystkich iteracji N razy, otrzymany hash prezentuje się następująco:

$$H_0^{(N)}, H_1^{(N)}, H_2^{(N)}, H_3^{(N)}, H_4^{(N)}, H_5^{(N)}, H_6^{(N)}, H_7^{(N)}$$

Przedstawiono algorytm na podstawie: FIPS PUB 180-4

Podział programu/kodu:

- Odbiornik (RX) UART (zgonie z założeniem znajdującym się w "Interfejs komunikacyjny") [1]
- Blok odpowiadający za złączenie paczek z UART (bufor danych)
- Blok kodera SHA-256: [2]
 - Funkcje wykorzystywane przez koder SHA-256 znajdujące się w pliku package (napisane, ale nie przetestowane wszystkie funkcje, więc ich nie załączono razem z dokumentacją)[3]
 - Deklaracja stałych wykorzystywanych przez koder SHA-256, się w pliku package (wykonano)
 - o Definicja nowych typów do przechowywania danych, w pliku package (wykonano)
- Blok odpowiadający za podział hash-a (zajmującego 256 bitów) po osiem bitów w celu przygotowania do wysłania przez UART (wykonano)
- Nadajnik (TX) UART (zgonie z opisem znajdującym się w zakładce "Interfejs komunikacyjny") (wykonano) [1]

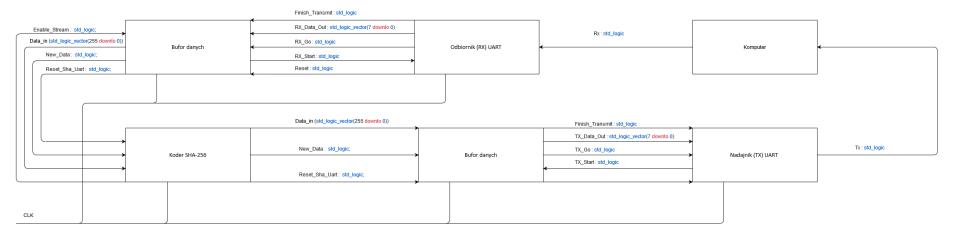
Dodatkowo:

Aplikacja na komputer do wysłania danych i odebrania hash-y (wykonano).

Planowanie symulacje:

- UART RX
- UART TX
- Funkcji skrótu SHA-256
- Całego układu po złączeniu

Schemat blokowy

New_Data – określa czy odczytano nowe dane z kodera

Data_In - dane odczytane z kodera SHA256

Finish_Transmit – określa czy transmisja dotychczasowych danych została już zakończona

Reset_Sha_Uart – reset bufora danych

Rx – transmisja z komputera

RX_Start - określa czy transmisja dotychczasowych danych została już zakończona

RX_Go - określa czy nowe dane czekają na transmisje

Enable_Stream – odblokowanie przesyłania danych

Reset - reset nadajnika

TX_Go - określa czy nowe dane czekają na transmisje

TX_Start – określa czy transmisja dotychczasowych danych została już zakończona

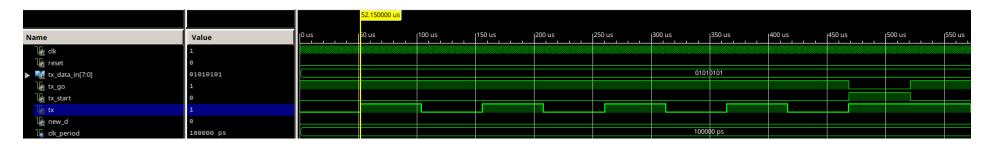
Tx – transmisja do komputera

Funkcje wykorzystywane przez koder SHA-256

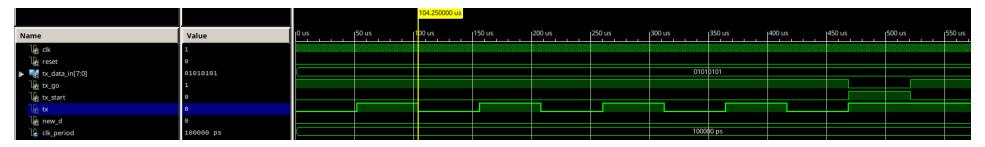
```
--! Function with mathemeatical operations used in sha
function CH(x, y, z : std_logic_vector) return std_logic_vector;
--! Function with mathemeatical operations used in sha
function MAJ(x, y, z : std_logic_vector) return std_logic_vector;
--! function used because of lack unicode support
function EP0(x : std_logic_vector) return std_logic_vector;
--! function used because of lack unicode support
function EP1(x : std_logic_vector) return std_logic_vector;
--! function used because of lack unicode support
function SIGO(x : std logic vector) return std logic vector;
--! function used because of lack unicode support
function SIG1(x : std_logic_vector) return std_logic_vector;
--! Implement hash values to their initial values
procedure initiation(signal h0, h1, h2, h3, h4, h5, h6, h7 : out
std_logic_vector);
--! Function with calculatete temporary values used to code value
function code_e(h, e, f, g, d, M, K : std_logic_vector) return
std_logic_vector;
--! Function with calculatete temporary values used to code value
function code_a(h, e, f, g, a, b, c, M, K : std_logic_vector) return
std_logic_vector;
--! Function with calculatete temporary values used to code value
function code M(
                --! expanded message blocks
                constant data :
                                  message block;
                --! input word
                constant word_input : in std_logic_vector(31 downto 0);
                --! number of iteration
                constant iterator : std_logic_vector(5 downto 0)) return
std_logic_vector;
```

```
--! compression function for current iteration
procedure transform(
                    --! Hash values from the previous iteration
                    signal h0, h1, h2, h3, h4, h5, h6, h7 : inout
std_logic_vector(31 downto 0);
                    --! Expanded message block value for current intertion
                    constant M : in std_logic_vector(31 downto 0);
                    --! constants_value for current intertion
                    constant K : in std_logic_vector(31 downto 0)
                    );
--! add previous and currend value
procedure adding(
                    --! Hash values from the previous iteration
                    signal h0, h1, h2, h3, h4, h5, h6, h7 : inout
std_logic_vector(31 downto 0);
                    --! Hash values from the current iteration
                    signal a, b, c, d, e, f, g, h : inout
std_logic_vector(31 downto 0)
                );
```

Widok wstępnie przeprowadzonych symulacji:

Rys. 1 Symulacja UART TX

Rys. 2 Symulacja UART TX

Na magistrali UART szeregowo jest transmitowana wartość 85 (tx_data_in 01010101), na magistrali równoległej poprawnie otrzymano wysłaną wartość (tx). Czas nadawania jednego bitu wynosi 52 μs, więc osiągnięto zakładany Baud rate 19200.

Nazwy sygnałów są zgodne z opisem przedstawionym na schemacie blokowym.